

Vítám tě, lásko

Petra Černocká

Vítám Tě lásko, vítám Tě k nám,
rány se zhojí, když je já pofoukám,
chvíli si dlaně hřej o mou tvář,
až se v nás štěstí dvojí tmou spojí.

Vítám Tě zpátky poutníčku můj,
návrát je sladký, přitom těžký, můj i Tvůj.
Stín padlých stromů je součtem Tvých ztrát,
Ty vrátil ses domů a já věřím, že rád.

Nic neříkej, dívky to chápou,
že chlapani snů, rvou se a tápou,
vždyť já to znám.

Vrátil ses jiný, Tvůj příběh znám,
ten kdo Tě viní jak se zdá, jsi Ty sám,
chvíli si dlaně hřej o mou tvář,
nejdeš sám noci temnou - jsi se mnou.

Vítám Tě zpátky poutníčku můj,
návrát je sladký, přitom těžký, můj i Tvůj.
Smír našich dlaní nás láskou chce hřát,
Ty vrátil ses za ní a já věřím, že rád
věřím, že rád.